

forvikle og forqvælle alle disse allerede meget forviklede og forqvællede Forhold. Dersom der altsaa ikke bliver udtalt Noget fra den ærede Kultusministers Side, der skulde indeholde, at der fra hans Side var nogen sær Bauskelighed, for at dette kunde antages, saa skal jeg tillade mig til Den Behandling at foreslaae Ændringer, der gaae ud paa, at Udskriften af Sognebøgerne skal i alle borgerlige Forhold træde istedetfor Daabsattest, dernæst, at hvor der staaer: „Præst og Kirkebetjent“, skal der staae: „Sognets Bogfører“, fremdeles, at der istedetfor „Kirkebøgerne“ skal staae „Sognebøgerne“ og endelig, at Fristen inden et Aar bliver indskrænket til en noget kortere Tid.

Sammerich: Jeg maa udtale min Tilfredsstillelse ved at see dette Forslag paa Thingets Bord, og det saavel fra den religiøse som fra den statsborgerlige Side. Thi det vil efter min Formening tjene til at berigtige mange vrangte og forvirrede Forestillinger, som ere gjængse blandt Folk om Daaben, ligesom om den skulde være nyttig, selv hvor den paatvinges Mennesket, og det vil ogsaa bidrage til at gjøre Samvittighedsfriheden til en Sandhed. Disse to Ting staae i det Hele taget i meget nøie Forbindelse, og vi mærke derfor ogsaa en Forvirring i mange Henseender saavel hos Befolkningen som hos Dyrigheden angaaende dem. Jeg har ganske nylig havt et Exempel herpaa, som paa den ene Side klart viser dette, og paa den anden Side, saa forekommer det mig, trængte til at bringes til offentlig Kundskab. Igaar, da jeg kom i min Kirke, foresandt jeg der en Mand, som havde tre Børn, der vare anmeldte til Daab — jeg maa herved gjøre den Bemærkning, at jeg ikke modtager Anmeldelser til Daab forud, det er Sognepræsten, der gjør det. — Denne Mand kom altsaa med 3 Børn til Daaben, hvoraf det ene var 10 Aar gammelt. Under disse usædvanlige Forhold bad jeg Manden om at komme op til mig, da jeg gjerne vilde tale med ham. Dette skete, og han forklarede da Følgende. Han var af Anskuelse Baptist og havde tidligere hørt til den baptistiske Menighed, men af forskellige Grunde kom han ikke mere i

Forsamlingen, navnlig fordi de satte saa megen Værd paa, at der ikke maatte arbejdes om Søndagen, og han var en fattig Mand, som ikke kunde unblade at arbejde om Søndagen. Da jeg saa spurgte ham, hvorfor han nu kom her med sine Børn og vilde have dem døbt, svarede han, at Fattigvæsenet havde befaleet ham det — han hørte nemlig under det kjøbenhavnste Fattigvæsen. Hvis der eksisterede nogen som helst Bestemmelse i Fattigplanen om, at Fattigunderstøttelse var bunden til en bestemt religiøs Bekjendelse, her den evangelisk-lutherste, saa kunde jo Fattigvæsenet ansøge dette som Undskyldningsgrund. Men det er saa langt fra Tilfældet, at denne Fattigplan af 1ste Juli 1799 ligefrem udsiger, at Folk af de bestaaende religiøse Samsund, dengang de lutherste, reformeerte eller katholske, skulde understøttes af Fattigvæsenet, dernæst at de forskellige Indretninger, hvorved disse forskellige Religionsbekjendere tidligere fandt Understøttelse, skulde ophæves med Undtagelse af den, der henhører til det jødiske Religionsfamsund, saalange dettes Love lægge Hindringer i Veien for, at dets Fattige komme ind under det almindelige Fattigvæsen. At jeg under saadanne Omstændigheder ikke forrettede Daaben, er en Selvsølge. Jeg anfører blot denne lille Historie for at vise, hvor vrangte og forvirrede Begreber om Daaben og Samvittighedsfriheden ere gjængse ogsaa hos Dyrigheden. Det er saadanne Anskuelser, der naae deres Hødepunkt i en bekjendt Erklæring fra et Medlem af et Landemøde, hvor dette Medlem, da Sagen blev forelagt om Forandring i Forordningen af 30te Mai 1828 om Daaben, erklærede, at han slet ikke kunde gaae ind derpaa, men at man maatte, saasnart der var noget Menneske, der vægrede sig ved at lade sit Barn døbe, lade hans Navn bekjendtgjøre overalt i Kongens Riger og Lande, i det ganske Monarki, for at Alle kunde vide at vare sig for en saadan Hedning. Det er vistnok saare gavnligt, at der ogsaa ad Lovens Vej gøres, hvad der kan, for at modvirke saadanne Anskuelser. Jeg antager nu, at det nærværende Lovforslag er vel stiftet til at modvirke dem, saa de maae tage af mere